

موسویان: روابط ایران و شورای همکاری خلیج فارس روند خطرناکی را طی می‌کند

کد خبر: ۱۱۲۴۷۶

تاریخ: ۱۵ خرداد ۱۳۹۵ - ۱۰:۵۶

حسین موسویان در مقاله می‌نویسد: روابط ایران و شورای همکاری خلیج فارس روند تخصصی بسیار خطرناکی را طی میکند که می‌تواند به تقابل تمام عیار ختم شود.

به گزارش صدای ایران، سیدحسین موسویان، عضو تیم پیشین هسته‌ای، معاون اسبق سیاست خارجی شورای عالی امنیت ملی ایران در مقاله ای که هافینگتون پست آنرا منتشر کرده، نسبت به روابط ایران با کشورهای عربی هشدار داده است. موسویان در این مقاله آورده است:

روابط ایران و شورای همکاری خلیج فارس روند تخصصی بسیار خطرناکی را طی میکند که میتواند به تقابل تمام عیار ختم شود. اخیراً در سمیناری در اروپا بودم که یک دیپلمات اروپایی که با ریاض در مورد ضرورت بهبود روابط با ایران گفتگو کرده بود، به من گفت که ما احساس میکنیم منطقه شما باتوجه به روند تقابلی سعودی و ایران شرایطی مشابه وضعیت اروپا قبل از جنگ جهانی اول را طی میکند.

قبل از قطع روابط سعودی با ایران، سه تهدیدات اصلی امنیت ملی عبارت بودند از آمریکا، اسرائیل و تروریسم. ریاض بعد از قطع روابط با تهران استراتژی تقابلی تمام عیار علیه ایران را حداقل در ۷ محور زیر برگزیده است:

- ۱- تشکیل جبهه متحد مخفی با صهیونیسم بین الملل شامل تل اویو علیه ایران،
- ۲- احیاء ملی گرای عربی این بار نه علیه اسرائیل بلکه علیه ایران، تصمیمات نشستهای ماههای اخیر شورای همکاری خلیج فارس و اتحادیه عرب در راستای این سیاست است،
- ۳- تشکیل جبهه متحد هلال سنی علیه ایران شیعی، تلاش برای همکاری مشترک ریاض، انکارا و قاهره پیگیری چنین سیاستی است،
- ۴- تشکیل جبهه متحد عربی-اسرائیلی علیه حزب الله لبنان،
- ۵- ممانعت از کاهش خصومت و دشمنی واشینگتن علیه تهران و به بن بست کشاندن هر گونه پیشرفت در روابط ایران و غرب ،
- ۶- تقویت گسترده مالی و تسلیحاتی و اطلاعاتی گروههای تروریستی ایرانی همچون سازمان منافقین خلق برای انجام عملیات تروریستی در ایران،
- ۷- طراحیهای جدید برای ایجاد آشوب در مناطق سنی نشین ایران.

معنی این استراتژی هفتگانه برای ایران این است که عربستان به لیست تهدیدات اصلی امنیت ملی ایران اضافه شود.

در عین حال نکات مورد ابهام این است آیا شورای همکاریهای خلیج فارس در این مسیر شریک تمام عیار ریاض خواهد شد یا خیر؟ عاقبت این روند تقابلی سعودی-ایران چه خواهد شد؟ و راه برون رفت از این روند خطرناک چیست؟

اخیرا در نشستهای در مورد روابط ایران و اعراب در دوحه قطر شرکت کردم و روشن بود که عربستان و سایر اعضای شورا در

يك نگراني مشترك هستند و ان اينكه نفوذ و حضور ايران در منطقه و كشورهاي عربي عراق و لبنان وسوريه ويمن را يك تهديد تلقی ميکنند و به معني استراتژي هژموني ايران تلقی نموده و اصرار دارند كه تحمل نخواهند كرد. اما چهار كشور عمان، امارات، كويت و قطر نگرانيهاي خود در استراتژي محمد بن سلمان فرمانده جوان و جديد نيروهاي مسلح عربستان عليه ايران را دارند و بهمين دليل هم حاضر به پذيرش دعوت رياض براي قطع روابط ديپلماتيك با تهران نبودند.

حقيقت اين است كه رياض دربرجسته كردن تهديد ايران دليلهاي خود را دارد. رياض از تغيير استراتژي منطقه اي امريكا عصباني است در حالي كه ايران بيگناه است. امريكا از انرژي منطقه بي نياز شده و خسارتهاي تاريخي وحشتناكي بابت حملات نظامي به عراق و افغانستان داده اند كه تكرر نخواهند كرد. لذا امريكا ميخواهد هزينه و خون را كشورهاي متحدهش بدهند و نه امريكا.

شوراي همكاري خليج فارس از تحولات افغانستان بعد از سقوط طالبان خرسند نيست منتهي فراموش ميکند كه حمله به برجهاي دوقلو ي نيويورك موجب حمله نظامي امريكا به افغانستان بود كه ۱۵ نفر از ۱۹ نفری كه اين جنايت را مرتكب شدند، اهل سعودي بودند و حتى يك آيراني هم دخيل بود .

شوراي همكاري خليج فارس از حمله نظامي امريكا به عراق بعد از سقوط صدام ناراحت هستند اما فراموش کرده اند كه آنها از تجاوز نظامي ۱۹۸۰ صدام به ايران حمايت كردند درحاليكه ايران تجاوز نظامي ۱۹۹۱ صدام به كويت را محكوم كرد. امريكا صدام را نه بخاطر تجاوز به ايران بلكه بخاطر تجاوز صدام به كويت ساقط كرد و بعد از سقوط صدام هم تداوم سلطه اقليت سني بر اكثريت شيعه غيرممکن بود.

عربستان از سقوط مبارك و بن علي ناراحت است اما ايران نقشي در ايجاد بهار عربي و سقوط متحدين امريكا نداشت. شوراي همكاري و ناتو به لبيبي حمله نظامي كردند و يك كشور عربي را از حيز انتفاع خارج كردند و ايران با اين حمله موافق نبود.

شوراي همكاري از قدرت حزب الله لبنان عصباني است منتهي فراموش کرده اند كه پيدايش حزب الله بخاطر تجاوز اسراييل به لبنان است. در اوائل دهه 80 اسراييل تا بيروت را اشغال كرد ،لبنان را به خاك و خون كشيد ، كشورهاي عربي عاجز از نجات لبنان بودند و حزب الله با كمك ايران بوجود آمد و تا امروز قدرت اصلي مقاومت در مقابل تجاوزات اسراييل بوده بطوريكه در غياب حزب الله، لبنان عربي تا كنون يكي از ايالتهای اسراييل شده بود .

به هر صورت جهان عرب مشكلات ريشه اي دارد كه به فساد و ديكتاتوري ويكاري وفق مربوط ميشود كه بازرگ كردن تهديد ايران، اين مشكلات حل نخواهد شد و منصفانه نيست كه ايران بخاطر اين مصيبتها چند دهه گذشته حكام عرب سرزنش شود بلكه شرايط جهان عرب روزبروز پيچيده تر خواهد شد. ضمنا همه درك ميکنند كه رياض با مشكلات داخلي بزرگي روبروست كه با بزرگ كردن تهديد ايران حل نخواهد شد.

اما نهايتا سياست سرزنش متقابل شوراي همكاري و ايران راه حل نيست. ضروری است ايران نگرانيهاي كشورهاي عضو شوراي همكاري را درك كند و براي رفع ان اقدام كند. ايران همچنين بايد درك كند كه آلترناتيو حكومت آل سعود، حكومت آل وهاب در عربستان خواهد بود كه برای منطقه فاجعه آميز خواهد بود.

شوراي همكاريها هم بايد درك كنند كه استراتژي جاري هفتگانه رياض عليه ايران، تخم خصومت دائمي بين ايران و كشورهاي عضوشورا خواهد كاشت. شوراي همكاري نبايد همه پلهاي پشت سرآخرا ب كند بلكه ساير اعضاء بايد براي مصالحه تهران و رياض و شوراي همكاري وارد عمل شوند. اتحاد با اسراييل نيز در درازمدت پاشنه اشيل آنها خواهد شد.

امريكا دير يازود از منطقه خواهد رفت و كشورهاي حاشيه خليج فارس بايد خودشان بار امنيت را بدوش بکشند و اين هم يك راه بيشتري ندارد و انهم ايجاد يك سيستم همكاري و امنيت مشترك است. كشورهاي عضو شورا و ايران محكوم به همسايگي هستند و چه بهتر كه همسايگاني دوست و همكار باشند تا

دشمن. جنگ سنی و شیعه نه به نفع اسلام است و نه به نفع جهان اهل سنت ، نه جهان تشیع ، نه به نفع قدرتهای جهانی بلکه تنها برنده ان صهیونیسم خواهد بود.

من معتقدم ایران و کشورهای عرب عضو شورای همکاریهای خلیج فارس باید هرچه سریعتر اقدام به تشکیل یک فورومی برای گفتگو در مورد امنیت و همکاری مشترک تشکیل دهند شامل:

- 1-درک مشترک و همکاری در مورد معضلات،
- 2-کنترل تسلیحات، درگیریهای منطقه ای و تماسهای نظامی،
- 3-تقویت عدم اشاعه سلاحهای کشتار جمعی،
- 4-ایجاد منطقه عاری از سلاحهای کشتار جمعی،
- 5-نهایی کردن معاهده عدم تجاوز به خاک یکدیگر،تشکیل تیمهای مشترک همکاری در زمینه هایی همچون: امنیت،اقتصاد،فرهنگ،علم،محیط زیست و توسعه آن

چنین ابتکاری موجب خواهد شد که ایران و شوراي همکاري و عراق وارد یک گفتگوی صمیمانه به قصد نتیجه شوند و همه نگرانیهای متقابل را برطرف و وارد همکاریهای امنیتی و سیاسی و اقتصادی و فرهنگی شوند.

من اطمینان دارم که اغوش ایران برای این همکاری با شوراي همکاری خلیج فارس باز است.